ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ରୁ ଏକସଙ୍ଗେ ପ୍ରକାଶିତ
ଓଡ଼ିଶା ଏକ୍ସପ୍ରେସ

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ପାଞ୍ଚ ଆଙ୍ଗୁଠି ଏକାଠି ହେଲେ ମୁଠା ଟାଣ ହେବ !

ଓଡ଼ିଶା କଂଗ୍ରେସ ସଂଗଠନର ଚେହେରା ବଦଳିଛି । ନିରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ହାତକୁ ଆସିଛି ପିସିସି ସଭାପତି ପଦ । ପ୍ରସାଦ ତାଙ୍କ ପଦବୀ ହରାଇଛନ୍ତି ।

ନିରଞ୍ଜନଙ୍କ ସହିତ ନୂଆ ଟିମ୍‌ରେ ଅଛନ୍ତି- ନବ ଦାସ, ଭକ୍ତ ଦାସ, ଚିରଞ୍ଜୀବ ବିଶ୍ୱାଳ, ପ୍ରଦୀପ ମାଝୀ । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଭାରୀ ଏଥର ଜିତେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ।

ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ଜୟଦେବ ଜେନାଙ୍କୁ କୋର୍ କମିଟି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ପିସିସି ସଭାପତି ଶରତ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ କମିଟିର ସଂଯୋଜକ, ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେମାନନ୍ଦ ବିଶ୍ୱାଳ ଶୃଙ୍ଖଳା କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ପୂର୍ବତନ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଜେନା ମ୍ୟାନିଫେଷ୍ଟୋ କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ଶରତ ରାଉତଙ୍କୁ ସଂଯୋଜକ ଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ।

ରାଜ୍ୟ କଂଗ୍ରେସର ଏ ନୂଆ ଟିମ୍ ଘୋଷଣା ପରେ ପ୍ରସାଦ ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଭିତରେ ଉତ୍ସାହ ଖେଳିଯାଇଛି ।

ବିଜେପୁର ନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସର ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ ପରେ ପ୍ରସାଦ ହଟାଓ ସ୍ୱର ତୀବ୍ର ହୋଇଥିଲା । କଂଗ୍ରେସର ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ନେତା ଏ ପରାଜୟ ପାଇଁ ପ୍ରସାଦଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରିଥିଲେ ।

ଏଇଠି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ ପ୍ରସାଦଙ୍କ ଜାଗାରେ ଅନ୍ୟ କେହି ଜଣେ ଟାଣୁଆ ନେତା ପିସିସି ସଭାପତି ପଦରେ ଥିଲେ ଫଳ ଓଲଟା ହୋଇଥାନ୍ତା କି? କେହି କହିବେନି ପ୍ରସାଦଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଆଉ ଜଣେ ଥିଲେ ବିଜେପୁରରେ ବାଜିମାତ୍ କରିଥାନ୍ତା କଂଗ୍ରେସ ।

ପ୍ରସାଦଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ କେହି ଜଣେ ଯଦି ଥାନ୍ତେ ବିଜେପୁର ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଏତେଟା ଶୋଚନୀୟ ହୋଇନଥାନ୍ତା ହୁଏତ- ଏକଥା କେହି କେହି କହିପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ବି ସତ ଯଦି ପ୍ରସାଦଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରାଣରେ କଂଗ୍ରେସ ନେତାମାନେ ସହଯୋଗ କରିଥାନ୍ତେ ତା'ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ସାମ୍ନା କରିନଥାନ୍ତା କଂଗ୍ରେସ ।

ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶାରେ କଂଗ୍ରେସର ସ୍ଥିତି ବା ଦୁଃସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପ୍ରସାଦଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେବା ଉଚିତ୍ ହେବନି ।

ଯେତେବେଳେ ବି ପିସିସି ସଭାପତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ସେତେବେଳେ କଂଗ୍ରେସର ସବୁ ନେତାଏ ସମସ୍ୱରରେ କହନ୍ତି- ଆମେ ନୂଆ ସଭାପତିଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରାଣରେ ସହଯୋଗ କରିବୁ, କଂଗ୍ରେସର ହାତମୁଠାକୁ ମଜଭୁତ କରିବୁ । କିନ୍ତୁ ମୁଠାର ଟାଣପଣ କେତେଦିନ ରହେ ସେ କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା । ପାପୁଲି ମୁଠା ହୋଇପାରେନି । ପାଞ୍ଚ ଆଙ୍ଗୁଠି ଏକାଠି ହେଲେ ସିନା ମୁଠା ହେବ?

କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ଆସ୍ଥା କମିଛି ସବୁଆଡ଼େ । କେନ୍ଦ୍ରରେ କଂଗ୍ରେସର ଦୁର୍ଗପତନ ପରେ କଂଗ୍ରେସ ତା'ର ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ହରାଇଛି । କଂଗ୍ରେସକୁ ଭୋଟ ଦେଲେ କଂଗ୍ରେସ ଯେ ସରକାର ଗଢ଼ିପାରିବା ଭଳି ସଂଖ୍ୟା ହାତେଇ ପାରିବ ଏକଥା କେହି ଅନୁଭବ କରିନାହାନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର କଂଗ୍ରେସର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ପଡିଛି । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ନେତା ଏବଂ ସେ ନାଆର ମଙ୍ଗୁଆଳ ଚାହିଁଲେ ଯେ ରାତାରାତି ବିରାଟ ଗୋଟେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ ଏଭଳି ସମ୍ଭାବନା କମ୍ । ତା' ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଆଙ୍ଗୁଠି ଏକାଠି ରହିଲେ ମୁଠାର ଦମ୍ଭ ଫେରିବ ନହେଲେ ଯୋଉ କଥାକୁ ସେଇ କଥା ।

ଜୀବନ ଅମୃତ ଅନୁଚିନ୍ତା

- ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଚୌଧୁରୀ

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଲୌକିକତା : ବନ୍ଦୀଘରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ଯିଏ ସମସ୍ତ ସଂସାର ମାୟା ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି- ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ନିଜ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଅନ୍ୟର ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନକୁ ସୁଖମୟ ଯିଏ କରାନ୍ତି- ଶ୍ରୀରାମ, ନିଜେ ବିଷ ପିଇ ଅନ୍ୟକୁ ଯିଏ ଅମୃତ ବାଣ୍ଟନ୍ତି- ଶ୍ରୀଶିବ, ନିଜେ ତ୍ୟାଗୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟକୁ ଯିଏ ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ଅଜାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି-ଶ୍ରୀବୁଦ୍ଧ, ନିଜେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହି ଅନ୍ୟକୁ ଯିଏ ମୁକ୍ତି ପଥ ଦେଖାନ୍ତି-ଶ୍ରୀ ଯିଶୁ, ଯିଏ ନିଜେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆମକୁ ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଭରି ଦିଅନ୍ତି- ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ, ନିଜେ ଅସହାୟ ହୋଇ ଯିଏ ଅନ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶ୍ରୟ ଦିଅନ୍ତି- ଶ୍ରୀ ପ୍ରୋଫେଟ୍ ମହମ୍ମଦ, ଭିକ୍ଷୁକ ହୋଇ ଯିଏ ସବୁ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି- ଶ୍ରୀସାଇ ଓ ଯିଏ ଶୂନ୍ୟରେ ରହି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତିରେକ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ?

ୱାସେନାର ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ଭାରତ

ସୌମେନ୍ଦ୍ର ଜେନା

ପୃଥିବୀରେ ବଢୁଥିବା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବଜାର ଉପରେ ସଦସ୍ୟ ଦେଶଗୁଡିକର ଶୃଙ୍ଖଳିତ ବ୍ୟବହାରକୁ ନେଇ ଗଢି ଉଠିଥିବା ବୁଝାମଣା ହେଉଛି ୱାସେନାର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ୧୨ଜୁଲାଇ ୧୯୯୬ରେ ଏହା ନେଦରଲାଣ୍ଡର ହେଗ୍ ନିକଟସ୍ଥ ୱାସେନାରଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଶୀତଳଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ସହଯୋଗୀ କମିଟି (କୋକୋମ୍) ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରୟାସ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ କୋକୋମ ପରି କଠୋର ନୀତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହିଁ । ଅଷ୍ଟ୍ରିଆର ଭିଏନାଠାରେ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବା ସଚିବାଳୟ ରହିଛି । ତେବେ କୋକୋମ୍ ପରି ଏହାକୁ ଚୁକ୍ତି ନକହି ପାରସ୍ପରିକ ବୁଝାମଣା ମଧ୍ୟରେ ଅଣଆଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କହିଲେ ଠିକ୍ ହେବ । ଏଥିରେ ଭାରତ ସମେତ ୪୨ ସଦସ୍ୟ ଦେଶ ରହିଛନ୍ତି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ପୂର୍ବର ୱାର୍ସାଚୁକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ସଦସ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଥିଲେ । ପୃଥିବୀରେ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର, ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆଣିବା ସହ ଆଞ୍ଚଳିକ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ସୁରକ୍ଷା ଓ ସ୍ଥିରତା ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସଦସ୍ୟଭୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ହେଉଛି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ପ୍ରତି ୬ ମାସରେ ଥରେ ସଦସ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ୮ପ୍ରକାର ଅସ୍ତ୍ରଦେଣନେଣ ନେଇ ତଥ୍ୟ ଆଦାନପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ସେଗୁଡିକ ହେଉଛି ଯୁଦ୍ଧଟ୍ୟାଙ୍କ, ସଶସ୍ତ୍ର ଯୁଦ୍ଧଟ୍ୟାଙ୍କ, ଲମ୍ବାନଳୀଥିବା ତୋପ, ସାମରିକ ଯୁଦ୍ଧବିମାନ, ସାମରିକ ହେଲିକପ୍ଟର, ଯୁଦ୍ଧପୋତ, କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ହାଲୁକା କିମ୍ବା ଛୋଟ ଅସ୍ତ୍ର ସବୁ । ଭାରତ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୧୭ରେ ସଦସ୍ୟତା ଲାଭ କରି ବିଶ୍ୱଗୋଷ୍ଠୀର ଏହି ଅଗ୍ରଣୀ ବୁଝାମଣା ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବା ସହ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ଦେଣନେଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଓ ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତି ପ୍ରତି ରହିଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ।

ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ କେତେକ ନିୟମ ରହିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଦେଶ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା ରପ୍ତାନୀ, ସମ୍ବେଦନଶୀଳ କାରଖାନା ଉପକରଣ ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା ରପ୍ତାନି କରୁଥିବା ନିରସ୍ତ୍ରୀକରଣ ନୀତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବ, ଯେପରି ପରମାଣୁ ଯୋଗାଣ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଏନ୍ଏସଜି) କିମ୍ବା କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରାଷ୍ଟ୍ର କିମ୍ବା ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଗୋଷ୍ଠୀର ନୀତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରମାଣୁ ନିରସ୍ତ୍ରୀକରଣ ଚୁକ୍ତି (ଏନ୍ପିଟି), ଜୀବାଣୁ ଶସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର ଆଲୋଚନା, ରାସାୟନିକ ଶସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଗୋଟିକ ଆବଶ୍ୟକ ସେଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦରକାର । ଚୀନ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଦସ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର ନହୋଇ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁଇଦେଶ ୱାସେନାର ତାଲିକା ସହ ସେମାନଙ୍କ ରପ୍ତାନି ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଯୋଡିଛନ୍ତି । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ମୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଏଥିରେ ସଦସ୍ୟ ହେବାପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ସଦସ୍ୟଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଭାରତର ସଦସ୍ୟତାକୁ ରୁଷିଆ, ଆମେରିକା, ଫ୍ରାନ୍ସ ଓ ଜର୍ମାନୀ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ତାଲିକାକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ଏବଂ ପ୍ରଣାଳୀ କୁହାଯାଇଥାଏ । କଟକଣାଯୁକ୍ତ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳକୁ ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଦ୍ୱୈତ ବ୍ୟବହୃତ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ବା ମୂଳ ଆଧାର ତାଲିକା ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧସାମଗ୍ରୀ । ମୂଳ ତାଲିକାଟିରେ ୧୦ଟି ବିଷୟ ରହିଛି । ସେଗୁଡିକ ହେଲା (୧) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ ଓ ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉପକରଣ, (୨) ବସ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି,(୩) ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକସ୍, (୪) କମ୍ପ୍ୟୁଟର୍ସ, (୫) (କ) ଟେଲିଯୋଗାଯୋଗ, (ଖ) ସୂଚନା ସୁରକ୍ଷା, (୬) ସେନ୍ସର ଓ ଲେଜର୍ସ, (୭) ସମୁଦ୍ର ଯାତ୍ରା ଓ ଆକାଶଯାତ୍ରା, (୮) ସମୁଦ୍ରତଳ, (୯) ମହାକାଶ ଓ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର । ମୂଳ ତାଲିକାରେ ଦୁଇଟି ଉପବିଭାଗ ରହିଛି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଏବଂ ଅତି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ । ଅତିସମ୍ବେଦନଶୀଳ ତାଲିକା ଭିତରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ କି ଜେଟଇଞ୍ଜିନ, ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ରାଡାର, ବୁଡାଜାହାଜ ଅନ୍ୱେଷଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଉପକରଣ ସବୁ ରହିଛି । ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ତାଲିକାରେ ୨୨ଟି ବିଭାଗ ରହିଛି । ତେବେ ସେଗୁଡିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ତାଲିକାରେ କୌଣସି ଉତ୍ପାଦକୁ ସାମିଲ କରିବାକୁ ହେଲେ ସଦସ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ରକୁ କେତେକ ବିଷୟପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ତାହା ସଦସ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକୁ ଛାଡି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶରେ ମିଳୁଛି କି ନାହିଁ, ସାମଗ୍ରୀ ରପ୍ତାନି ବେଳେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି, ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସୂଚନା ଦେବାର ଆଗ୍ରହ ଥିବା ଦରକାର । ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯଥା ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଏନଏସଜି କିମ୍ବା କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଇଣ୍ଟରନେଟ ଆଧାରିତ ନିରୀକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏଥରେ ସାମିଲ କରିବାଲାଗି ଡିସେମ୍ବର ୨୦୧୩ରେ ରପ୍ତାନି ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ତାଲିକାରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଯେଉଁ ନୂତନ ଜ୍ଞାନକୌଶଳକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଲା କମ୍ପ୍ୟୁଟର କିମ୍ବା ନେଟୱାର୍କକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାଲାଗି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ସଫଟୱେର, ଯାହାଫଳରେ ଆଇପି ନେଟୱର୍କ ନିରୀକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ତଥ୍ୟକୁ ବାହାର କରାଯାଇପାରିବ । ମାନବାଧିକାରର କ୍ଷତି କରୁଥିବା ଦେଶଗୁଡିକୁ ଯେପରି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକର କମ୍ପାନୀମାନେ ଗୁଇନ୍ଦାଗିରି ପାଇଁ ଉପକରଣ ବିକ୍ରି କରିନପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସଂଶୋଧନ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ତେବେ କେତେକ କମ୍ପାନୀ ଏହି ସଂଶୋଧନକୁ ବିରୋଧ କରିବା ସହ ଏହା ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ, ସୁରକ୍ଷା ଗବେଷଣାକୁ ସୀମିତ କରିବାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା କିମ୍ବା ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିପଦ ନେଇ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ହେବା ଦରକାର ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଗୁଗଲ ଏବଂ ଫେସବୁକ୍ ସଂସ୍ଥା ଏହି ନିୟମକୁ ସମାଲୋଚନା କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଗଭୀର ପରୀକ୍ଷଣ, ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିପଦର ସୂଚନା ଆଦାନପ୍ରଦାନ ଏବଂ ବଗ୍ବାଉଣ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଏଥିରେ ସଂପୃକ୍ତ ଥିବା ସହଯୋଗୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକର କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ପୃଥିବୀର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଯେପରି ସନ୍ତ୍ରାସବାଦୀଙ୍କ ହାତରେ ନପଡ଼େ ସେଥିପାଇଁ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବିକ୍ରି ସମୟରେ ସଂପୃକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ ୱାସେନାର ଶୃଙ୍ଖଳାର ଆରମ୍ଭ । ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଦ୍ୱୈତ ବ୍ୟବହାରକ୍ଷମ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ସାମରିକ ଅଥବା ବେସାମରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟବହାର ସମୟରେ ଯେପରି କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ବା ସଦସ୍ୟଭୁକ୍ତ ଦେଶଗୁଡିକର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେପରି ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି ନକରେ ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରହି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବିକ୍ରିକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ହେଉଛି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ୧୯୯୮ରେ ପୋଖରାନଠାରେ ଭାରତ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପରମାଣୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତକୁ ପରମାଣୁ କ୍ଷମତା ଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରଗୋଷ୍ଠୀର ମାନ୍ୟତା ଦେବାକୁ ଜାତିସଂଘର ପଞ୍ଚମହାଶକ୍ତି ରାଜି ନଥିଲେ । ଯଦିଓ ୧୯୭୪ରେ ଭାରତର ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ପରମାଣୁ ପରୀକ୍ଷା ସରିଥିଲା । ଅଣୁଅସ୍ତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ଓ ପରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତାଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମେରିକା, ରୁଷିଆ, ଚୀନ, ଫ୍ରାନ୍ସ ଏବଂ ବ୍ରିଟେନ ପ୍ରମୁଖ ଜାତିସଂଘ ସୁରକ୍ଷା ପରିଷଦର ସ୍ଥାୟୀ ସଦସ୍ୟଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକ ଭାରତକୁ ବିରୋଧ କରିଆସୁଥିଲେ । ଫଳରେ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିର ଆମଦାନୀ, ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଲାଭ, ଅଧିକ ଗବେଷଣା, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ଉପଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା ରହିଥିଲା । ଯେହେତୁ ଅଣୁଅସ୍ତ୍ର ନିରୋଧ ଚୁକ୍ତିରେ ଭାରତ ପୂର୍ବରୁ ଦସ୍ତଖତ କରିନାହିଁ ସେହି ଆଳରେ ଚୀନ ଆଲୋଚନା କାଳରେ ଭାରତକୁ ପରମାଣୁ ଯୋଗାଣକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀରେ (ଏନ୍ଏସଜି) ସଦସ୍ୟ କରିବାର ବିରୋଧ କରୁଛି ।

୨୦୦୮ରେ ଭାରତ ଆମେରିକା ମଧ୍ୟରେ ବେସାମରିକ ଆଣବିକ ଚୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଭାରତକୁ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ପ୍ରଦାନ ଲାଗି ଆମେରିକା ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡିକ ରାଜିହେବା ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡିକ ସହ ଏପ୍ରକାର ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ବୁଝାମଣା ମଧ୍ୟ ଆଗେଇଲା । ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଜାପାନ, ବ୍ରିଟେନ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ପରି ଦେଶ ଭାରତର ଆଣବିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ । ଫଳରେ ସମୟକ୍ରମେ ବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁ ୱାସେନାର ସଦସ୍ୟତା ପାଇଁ ସଦସ୍ୟ ଦେଶଗୁଡିକ ଭାରତକୁ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇଲେ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପୃଥିବୀର ସ୍ୱୀକୃତ ଅନ୍ୟ ଆଣବିକ ଶକ୍ତିସଂପନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକ ସଦୃଶ ସମାନ ଓ ସ୍ୱୀକୃତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିବାକୁ ଭାରତର ଆଗ୍ରହ ରହିଛି । ପୃଥିବୀରେ ଅଣୁଅସ୍ତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଜ୍ଞାନକୌଶଳର ବିରୋଧ କରୁଥିବା ୪ଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ୱାସେନାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଚୁକ୍ତି । ଭାରତ ଏହି ଦୁଇଟି ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସାମିଲ ହୋଇସାରିଛି । ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ୧୯ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୮ରୁ ମଧ୍ୟ ୪୩ତମ ସଦସ୍ୟ ହୋଇଛି । ଏନ୍ଏସ୍ଜି ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଯାହା ସାମିଲ ହେବା ପାଇଁ ବାକି ରହିଛି । ଏହି ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସଦସ୍ୟ ହେବା ପରେ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନର ଦ୍ୱୈତ ବ୍ୟବହାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭାରତକୁ ଏସବୁ ପାଇବା, ପରମାଣୁ ରିଆକ୍ଟର ଦେଶରେ ନିର୍ମାଣ କରି ବିଦ୍ୟୁତ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବେସାମରିକ ଉପଯୋଗ ପାଇଁ ଅନ୍ୟଦେଶକୁ ବିକ୍ରି କରିବା ସହଜ ହେବ । ଏ ପ୍ରକାର କ୍ଷମତାର ବୃଦ୍ଧିପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସକ୍ଷମ ଦେଶଗୁଡିକର ସହଯୋଗ ଲାଭ କରିବା ସୁବିଧାଜନକ ହେବ । ଏନ୍ଏସଜି ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଭାରତର ସଦସ୍ୟତାକୁ ଆଜିଯାଏଁ ଚୀନ ସବୁ ସମୟରେ ବିରୋଧ କରି ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଣବିକ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ରସମୂହରେ ନିଜେ ସାମିଲ ହୋଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ମଧ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଭାରତକୁ ଏନ୍ଏସଜି ଗୋଷ୍ଠୀର ସଦସ୍ୟତା ନେବାଲାଗି ଆଗାମୀ ଦିନରେ ବିଶେଷ କିଛି ଅସୁବିଧା ହେବନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ ଭାରତ ଉଦ୍ୟମ କରି ଆସୁଥିବାବେଳେ ବାରମ୍ବାର ଚୀନ ବିରୋଧ କରିଆସୁଛି । ଚୀନର ଭୟ ହେଉଛି ଯେ ଭାରତ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସାମିଲ ହେବାପରେ ବିଶ୍ୱର ଆଣବିକ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ମାନଲାଭ କରିବା ସହ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ପାଇବାରେ ଅସୁବିଧା ହେବନାହିଁ । ତେଣୁ ନ୍ୟୁକ୍ଲିଅର ସପ୍ଲାୟର ଗ୍ରୁପ (ଏନଏସଜି) ବା ପରମାଣୁ ଯୋଗାଣକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଭାରତର ନାମ ଉଠିଲାବେଳେ ଚୀନପକ୍ଷରୁ ପ୍ରତିବାଦ କରାଯାଇ ପାକିସ୍ତାନକୁ ଏଥିରେ ସାମିଲ କରିବାକୁ ଦାବି କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ନିକଟରେ ରୁଷିଆର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭ୍ଲାଦିମିର ପୁଟିନ ଏନ୍ଏସଜି ମାମଲାରେ ଭାରତ ସହ ପାକିସ୍ତାନକୁ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଶୀତଳଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଗୋଷ୍ଠୀ (କୋକୋମ)ରେ ୧୭ଟି ଦେଶ ସଦସ୍ୟ ରହି (୧୯୫୦-୧୯୯୪) ସୋଭିଏତ୍ ରୁଷିଆର ଅନ୍ତର୍ଗତ ତଥା ସହଯୋଗୀ ଦେଶଗୁଡିକ ଯେପରି ଆଣବିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ ନକରିପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିଲେ । ସେହି ଦେଶଗୁଡିକ ହେଲେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ବେଲଜିୟମ, କାନାଡା, ଡେନମାର୍କ, ଫ୍ରାନସ, ଜର୍ମାନୀ, ଇଟାଲୀ, ଜାପାନ, ଲକ୍ସେମ୍ବର୍ଗ, ନେଦରଲାଣ୍ଡ, ନରୱେ, ପର୍ତ୍ତୁଗାଲ, ସ୍ପେନ, ତୁର୍କୀ, ବ୍ରିଟେନ, ଆମେରିକା ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରିଆ । କିନ୍ତୁ ରୁଷିଆର ବିଭାଜନ ପରେ ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳିଥିଲା । ୧୯୯୩ରେ ରୁଷିଆ ଓ ଆମେରିକା ମଧ୍ୟରେ କାନାଡାର ଭାଙ୍କୋଭର ସହରରେ ଅଣୁଅସ୍ତ୍ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନେଇ ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଦୁଇଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବ୍ରେନଡ୍ରେନ୍ ରୋକିବା, ରୁଷିଆ ବିଶ୍ୱବଜାରରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୯୬ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ଭିଏନା ବୈଠକରୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଭାଷା ଇଂରାଜୀ ରହିବା ସହ ସହଯୋଗୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କରି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହାର ମୁଖ୍ୟଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । ୱାସେନାର ଏଗ୍ରିମେଣ୍ଟ ପ୍ଲେନାରୀ ହେଉଛି ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ । ଏହାଛଡା ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ, ବିଶେଷଜ୍ଞ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣକାରୀ ବୈଠକ (ଲେଓମ) ଏଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ନିଉଜିଲାଣ୍ଡର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ଫିଲିପ୍ ଗ୍ରୀଫିଥ ଏବେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୁଖ୍ୟ ।

ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧରେ କେତେକ ସମାଲୋଚନା କରି ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଶୀତଳଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ସେମିତି ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ ଫ୍ରଣ୍ଟିୟାର ଫାଉଣ୍ଡେସନ ଆମେରିକାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମତିଗତି, ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ପ୍ରଦାନରେ କଟକଣା ଯୋଗୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦେଶ ବା ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀର ବାହାରେ ଥିବା ଦେଶଗୁଡିକ ସାଇବର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ବୋଲି ସମାଲୋଚନା କରିଥାନ୍ତି ।

ଭାରତ ୱାସେନାର ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସାମିଲ ହେବା ପରେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଲାଭ, ମହାକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସହଯୋଗ, ବେସାମରିକ ବିଦ୍ୟୁତ ଉତ୍ପାଦନ, ଅଣୁଅସ୍ତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ତଥା ଗବେଷଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ସୁବିଧା ହାସଲ କରିବ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମୃଦ୍ଧ ଦେଶଗୁଡିକଠାରୁ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ପାଇବା ସହଜ ହେବ ।

ମୋ-୯୮୫୩୩୩୫୦୭୮

ର୍ୟାଗିଂ ଓ ଛାତ୍ରସମାଜ

ଯୁଧିଷ୍ଠିର ମହାରଣା

କେରଳର ଏକ କ୍ରୀଡ଼ା ଛାତ୍ରୀନିବାସରେ ଜଣେ ଛାତ୍ରୀ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ଓ ୩ଜଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉଦ୍ୟମରୁ ବର୍ତ୍ତିଯାଇ ମେଡ଼ିକାଲରେ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା ଘଟଣା କ୍ରୀଡ଼ା କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଶାସନିକ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସାମ୍ନାକୁ ଆଣିଛି । ଉପର ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ସହିନପାରି ଏମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଯାହାକୁ ଆମେ ଶିକ୍ଷା ଜଗତ ଭାଷାରେ ର୍ୟାଗିଂ ବୋଲି କହୁଛେ । ଯୁଗର ଦ୍ରୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟୁଛି । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି ଦେଶ ମଧ୍ୟକୁ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି, ପର୍ବପର୍ବାଣି ବିଷୟରେ ଆଜିର ଯୁବପିଢ଼ି ବିଶେଷ ଅବଗତ ହୋଇପାରୁନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜଗତର କିଛି ଚଳଣିକୁ ଅନୁକରଣ କରାଯାଉଛି । ଯେପରିକି ର୍ୟାଗିଂ । ର୍ୟାଗିଂ ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷା ଜଗତର ଅଂଶ ନୁହେଁ । ଏହା ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜଗତରୁ ଅନୁକରଣ କରାଯାଇଛି । ବିଶେଷକରି ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହାର ମାତ୍ରା ଅଧିକ । ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ୨୦୦୨-୨୦୧୨ ଏହି ୧୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ର୍ୟାଗିଂ ପାଇଁ ଆମ ଦେଶରେ ୨୭ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନ ଯାଇସାରିଲାଣି । ଏମାନଙ୍କ ଡାକ୍ତରୀ, ଇଂଜିନିୟରିଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ । ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ୨୦୦୯ ମସିହାରେ ର୍ୟାଗିଂ ରୋକିବାକୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନୁଦାନ ଆୟୋଗକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହାଫଳରେ ଏକ ୱେବ୍ସାଇଟ ଓ ଦେୟ ମୁକ୍ତ ଟେଲିଫୋନ୍ ନମ୍ବର ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ର୍ୟାଗିଂ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ନିଶୁଳ୍କ ଟେଲିଫୋନ୍ ନମ୍ବର ୧୮୦୦୧୮୦୫୫୨୨ରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ୱେବ୍ସାଇଟକୁ ୧୬୧୩ଟି ଅଭିଯୋଗ ଆସିଥିଲା ବେଳେ ୧୪୫୭ଟିର ଫଇସଲା ହୋଇସାରିଛି । ୧୫୬ଟି ଅଭିଯୋଗର ଶୁଣାଣି ନହୋଇ ପଡ଼ିରହିଛି ।

ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ କୋଡ୍ର ଧାରା ୨୯୪, ୩୨୩, ୩୨୪, ୩୨୫, ୩୨୬, ୩୩୯, ୩୪୦, ୩୪୧, ୩୪୨ ଓ ୫୦୬ରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ର୍ୟାଗିଂ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ। ଏଥିସହିତ ଅଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ କାଉନ୍ସିଲ ଫର ଟେକ୍ନିକାଲ ଏଜୁକେସନ୍ ଓ ମେଡ଼ିକାଲ କାଉନ୍ସିଲ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ମଧ୍ୟ ର୍ୟାଗିଂ ରୋକିବାକୁ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନୀତି କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ର୍ୟାଗିଂ ରୋକିବାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ, ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼, ତ୍ରିପୁରା, ତାମିଲନାଡୁ, ଆସାମ, କେରଳ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଗୋଆ ଓ ଜାମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀର ଅନ୍ୟତମ। ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ର୍ୟାଗିଂ ବିରୋଧରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ସ୍କୁଲ, କଲେଜ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ନାମ ଲେଖା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲିଛି । ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଟିଏ ଅନେକ ସ୍ୱପ୍ନ ନେଇ ଉପର ଶ୍ରେଣୀରେ ନାମ ଲେଖାଇଥାଏ । ମାତ୍ର ର୍ୟାଗିଂ ସେହି ମେଧାବୀ ଛାତ୍ର ବା ଛାତ୍ରୀଟିର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଧୂଳିସାତ୍ କରିଦେଉଛି। ର୍ୟାଗିଂ କବଳରେ ପଡ଼ି ଅନେକ ନିରୀହ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନ ଯାଉଛି । ବଜାରୀକରଣ ଫଳରେ ବିଶ୍ୱ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ଗ୍ରାମରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ବିଶ୍ୱକୁ ଗୋଟିଏ ସୂତାରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଛି । ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏପରି ଦ୍ରୁତ ବିକାଶ ଫଳରେ ବିଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଘଟୁଥିବା ଯେ କୌଣସି ଘଟଣା ତତ୍କ୍ଷଣାତ ଅନ୍ୟ କୋଣରେ ପହଞ୍ଚିଯାଉଛି । ଯଦି ଆମେରିକାରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଘଟଣା ଘଟିଲା, ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବାସୀ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ ହୋଇପାରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ର୍ୟାଗିଂ ସମ୍ପର୍କରେ ନୂଆ ନୂଆ କୌଶଳ ଆପଣେଇ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ନିଜ ସହପାଠୀ ବା କନିଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନ ନେଉଛନ୍ତି । କେରଳ କ୍ରୀଡ଼ା ଛାତ୍ରୀନିବାସର ଏହି ଦୁଃଖଦ ଘଟଣା ଆମକୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି ଯେ, ର୍ୟାଗିଂ ସାମୟିକ ବିକୃତିର ଫଳ । ଲାଜକୁଳା ସ୍ୱଭାବର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଧୁନିକତାର ପାଠ ପଢ଼ାଇବାକୁ ଯାଇ ଉପର ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ର୍ୟାଗିଂ ନାମରେ ଯେଉଁ ଅମାନବୀୟ, ଅଶ୍ଳୀଳ ଓ ଶରୀର ପ୍ରତି କ୍ଷତିକାରକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି, ତାହା କେବଳ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ପବିତ୍ରତାକୁ ନଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜୀବନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ର୍ୟାଗିଂ କବଳରୁ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଥିବା ଅନେକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସାରାଜୀବନ ମାନସିକ କ୍ଷତିର ଶିକାର ହୋଇ ବଞ୍ଚିଥାନ୍ତି । ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ର୍ୟାଗିଂ ପାଇଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ପାଠପଢ଼ା ଛାଡ଼ିଥିବା ଘଟଣା ଦେଖାଯାଇଛି। ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ ହେବା ଓ ଭାବ ବିନିମୟ ପାଇଁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସ୍ୱାଗତ ଉତ୍ସବରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ବନ୍ଧୁ କରିବାକୁ ର୍ୟାଗିଂ ନାମକ ପ୍ରଥାଟି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି। ମାତ୍ର ଏହା ଏବେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଘାତକସିଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ତେଣୁ ଏହି ସ୍ତମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ, କେରଳ ଛାତ୍ରୀନିବାସ ଭଳି ଘଟଣା ଘଟିବାକୁ ଆଉ ଦିଆନଯାଉ । ଛାତ୍ର ଜୀବନର ପବିତ୍ରତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନ. ଆଶା, ଅଭିଳାଷକୁ ପୂରଣ କରିବା ସହିତ ବାପାମାଆଙ୍କ ଆଶା, ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ସଫଳ କରି ନିଜର ସୁନ୍ଦର ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବାକୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ନିଜ ଜୀବନର ବ୍ରତ କରନ୍ତୁ।

ଆଇନଜୀବୀ, ଓଡ଼ିଶା
ହାଇକୋର୍ଟ, କଟକ,
ମୋ.୯୪୩୭୧୬୩୫୨୮

ସ୍ମୃତିରେ ଅନନ୍ୟ ଜନନାୟକ ଜାନକୀବଲ୍ଲଭ

ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ

ଓଡ଼ିଶାର ଯେଉଁ କେତେଜଣ ଯୋଗଜନ୍ମା ଜନନାୟକ ଜନମାନସରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଚ୍ଛବି ଆଙ୍କି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାନକୀବଲ୍ଲଭ ପଟ୍ଟନାୟକ ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ । ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷକ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରି ସେ ଯେଉଁ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ । କେବଳ ରାଜନୀତି ନୁହେଁ, ସାମ୍ବାଦିକତାରୁ ସାହିତ୍ୟ ଯାଏ ସବୁଠି ସେ ଛାଡିଯାଇଛନ୍ତି ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ । ମଣିଷ ଭାବରେ ସେ ଥିଲେ ଜ୍ଞାନୀ, ଗୁଣଗ୍ରାହୀ, ସହନଶୀଳ ଓ ସ୍ଥିତପ୍ରଜ୍ଞ, ନେତା ଭାବରେ ଥିଲେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଦୃଢ଼ମନା ଓ ଲୋକପ୍ରିୟ ଜନନାୟକ, ସାହିତ୍ୟିକ ଭାବରେ ସେ ଥିଲେ ନିରଳସ ସାହିତ୍ୟ ସାଧକ, ବାଗ୍ମୀ, ପ୍ରବୀଣ କବି ଓ ଲେଖକ । ଆଜି ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରଜ୍ଞାପୁରୁଷଙ୍କ ତୃତୀୟ ଶ୍ରାଦ୍ଧବାର୍ଷିକୀ । ଏହି ଅବସରରେ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରିବା ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଆଲେଖ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଏକାଧାରରେ ଜଣେ ଅନନ୍ୟ ଜନନାୟକ, ସୁସାହିତ୍ୟିକ, ସୁଦକ୍ଷ ସମ୍ପାଦକ, ଧୁରୀଣ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ ଓ ସର୍ବୋପରି ଜଣେ ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୱାନ ଥିଲେ ଜାନକୀବଲ୍ଲଭ ପଟ୍ଟନାୟକ । ତାଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଜୀବନରେ ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଲା ସେ ବିଜୟରେ ଆତ୍ମବିଭୋର ହୋଇନାହାନ୍ତି କି ପରାଜୟରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡିନାହାନ୍ତି । ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠା, ଅସମ୍ଭବ ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ଅସୀମ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଶକ୍ତି ଯୋଗୁଁ ସେ ଜଣେ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଜନନାୟକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଥରେ ସେ ଯେଉଁ କଥା ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାପର ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । କର୍ଣ୍ଣଙ୍କର ସେହି କାଳଜୟୀ ଉକ୍ତି- ଦୈବାୟତ କୁଳେ ଜନ୍ମ ମଦାୟତଂ ଚ ପୌରୁଷମ୍ (ଅର୍ଥାତ ଉଚ୍ଚକୁଳରେ ଜାତ ହେବା ଦୈବର ଅଧୀନ, ପୁରୁଷାକାର ମୋର ଅଧୀନ) ଏହି କଥାକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥିଲେ ସେ ନିଜ ଜୀବନରେ । ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି, କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳା ଥିଲା ତାଙ୍କ ଜୀବନର ମୂଳମନ୍ତ୍ର । ନିଜର ବିଚକ୍ଷଣତା ଯୋଗୁଁ ସେ ତିନି ତିନିଥର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ରାଜ୍ୟପାଳ ପରି ପଦ ମଣ୍ଡନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ରାଜ୍ୟପାଳ, କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେବାରେ ଡକ୍ଟର ମହତାବଙ୍କ ପରେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଓଡ଼ିଆ ।

ରାଜନୀତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାନକୀବଲ୍ଲଭ ପଟ୍ଟନାୟକ ଉତ୍ତୁଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ୧୯୭୧ ରୁ ୨୦୧୩ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଚାରି ଦଶନ୍ଧିରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମୟ ଧରି ସେ ଓଡିଶା ତଥା ଜାତୀୟ ରାଜନୀତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲେ । ୧୯୭୧ ମସିହାରେ ସେ କଟକ ଲୋକସଭା ଆସନରୁ ବିଜୟୀ ହୋଇ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ପରେ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ୧୯୮୦ ମସିହାରେ ପୁନର୍ବାର କଟକ ଲୋକସଭା ଆସନରୁ ବିଜୟ ଲାଭ କରି କେନ୍ଦ୍ରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ବେସାମରିକ ବିମାନ ଚଳାଚଳ ଓ ଶ୍ରମମନ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ନିଜ ଦକ୍ଷତାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିସହିତ ୧୯୮୦ ଆଠଗଡ ଉପନିର୍ବାଚନ, ୧୯୮୫, ୧୯୯୦, ୧୯୯୫, ୨୦୦୦ ଓ ୨୦୦୪ରେ ଓଡିଶା ବିଧାନସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟ ଭିତରେ ସେ ୧୯୮୦-୮୫, ୧୯୮୫-୯୦ ଓ ୧୯୯୫-୧୯୯୯ ତିନିଥର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଜାନକୀବଲ୍ଲଭ ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଶାସନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଆଠଜଣ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ପୂରଣ କରିନଥିଲେ । ୨୦୦୯ ରୁ ୨୦୧୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସାମର ରାଜ୍ୟପାଳ ଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ୧୯୭୮ ରୁ ୨୦୦୪ ମଧ୍ୟରେ ଚାରିଥର ପିସିସି ସଭାପତି ରୂପେ ରହିବା ଓ ଏଆଇସିସି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟିରେ ବହୁବାର ସ୍ଥାନ ପାଇବା ତାଙ୍କ ସାଂଗଠନିକ ଦକ୍ଷତାର ଗୋଟିଏ ଅମଳିନ ଛାପ ।

ଶ୍ରାଦ୍ଧବାର୍ଷିକୀ ଉପଲକ୍ଷେ...

କେବଳ ରାଜନୀତି ନୁହେଁ, ଜାନକୀବାବୁଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଗଭୀର ପ୍ରବେଶ ଓ ଅନୁରାଗ ଥିଲା । ଏଥିସହିତ ଜଣେ ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୱାନ ହିସାବରେ ସେ ରାଜ୍ୟରେ ଓ ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ବହୁ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଲେଖା ଅଶୋକ ସ୍କୁଲ ପତ୍ରିକା ଅବକାଶରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାପରେ ସେ ଆଉ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳତାର ଚଉହଦୀ ସିନ୍ଧୁ ଉପତ୍ୟକା କବିତା ସଂକଳନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସ୍ୱପ୍ନ ସଂକଳ୍ପ, ଭର୍ତ୍ତୃହରିଙ୍କ ଶତକ ସଂସ୍କୃତ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନୁବାଦ, ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ, ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ ଗୀତାର ଗଦ୍ୟ ଅନୁବାଦ, ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ ଏପରିକି ବାଚସ୍ପତି ମହୋଦୟଙ୍କ ଭାଷଣ ସଂକଳନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା । ସାହିତ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ କୃତିତ୍ୱ ପାଇଁ ଜାନକୀ ବଲ୍ଲଭଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା ଓଡିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ, କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ, ଉତ୍କଳ ଭାରତୀ ସମ୍ମାନ, ପ୍ରଜ୍ଞାନ ବାଚସ୍ପତି ଉପାଧି ଓ ଗୌରୀଶଙ୍କର ସ୍ମୃତିଚକ୍ର ସମ୍ମାନ । ଏଥିସହିତ ଓଡିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀର ସଭାପତି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଓଡିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ବିକାଶ ପାଇଁ ସେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ଜାନକୀବାବୁଙ୍କ ଅନୁଦାନ ଅତୁଳନୀୟ । ୧୯୮୫ ମସିହାରେ ଓଡିଆ ଭାଷାକୁ ଶାସନର ଭାଷା କରି ଏକ ନୂତନ ଦିଶା ଦେଇଥିଲେ ।

ଜାନକୀବଲ୍ଲଭ ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ପ୍ରଶାସକ ଥିଲେ । ପ୍ରଶାସନକୁ ଲୋକାଭିମୁଖୀ କରାଇବା ଓ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ କାମ ଆଦାୟ କରିବା କୌଶଳ ତାଙ୍କୁ ବେଶ ମାଲୁମ୍ ଥିଲା । ଚଉଦବର୍ଷ କାଳ ସେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିବାବେଳେ ଓଡିଶାର ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ସହିତ ଭିତ୍ତିଭୂମିର ବିକାଶ, ରେଳପଥ, ବନ୍ଦର, ସଡକ ଆଦି ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଓ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ଓ ବିବିଧ ଜନହିତକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ଦ୍ରୁତ ଶିଳ୍ପାୟନ ଓ ନବ ନିର୍ମାଣରେ ସେ ଥିଲେ ଅନ୍ୟତମ କର୍ଣ୍ଣଧାର । ହଜାର ଦିନରେ ହଜାରେ ଶିଳ୍ପ ହେଉ ଅଥବା ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ଗମନାଗମନର ଉନ୍ନତି ବା ନୂତନ ଜନହିତକର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁଠି ବିକାଶର ମୂଳଦୁଆ ପଡିଥିଲା । ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ଭୂମିକା ଅନସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ । ବିଶେଷକରି ଓଡିଶାରେ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସେ ଥିଲେ ସଂସ୍କାରକ । ୧୯୮୫ ମସିହାରେ ୫୫ ପ୍ରତିଶତରୁ କମ୍ ନମ୍ବର ରଖିଥିବା ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ଚାକିରିକୁ ନିୟମିତ କରିବା, ୧୯୮୯ରେ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ୟୁ.ଜି.ସି ପ୍ରଦାନ, ପ୍ରାଥମିକ ଓ ୟୁ.ଜି.ଏମ୍.ଇ ସ୍କୁଲ ସରକାରୀକରଣ, ୧୯୯୪ରେ ନୂତନ ଭାବେ ସରକାରୀ ହୋଇଥିବା ୩୦୧୨ ଇଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ବଜେଟ୍ର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ୧୯୯୬ରେ ୬୧୦ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ, ୧୧୦ ବାଳିକା ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ସ୍ୱୀକୃତି, ୧୯୯୮ରେ ୧୩୦୦ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ଚାକିରି ବୈଧୀକରଣ କରି ଶିକ୍ଷକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁ ବଳିଷ୍ଠ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ସମାଜ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସବୁଦିନ ଋଣୀ ହୋଇ ରହିବ ।

ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଜାନକୀବଲ୍ଲଭ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ସାମ୍ବାଦିକ ହେବାର ଅଭିଳାଷ ଥିଲା । ଏଣୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଲାଭପରେ ସାମ୍ବାଦିକତାକୁ ଏକ ବୃତ୍ତି ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେ । ୧୯୪୯ରେ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ ଭାବେ ସେ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଚାର ସମିତିରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୧୯୫୨ ମସିହାରେ ମାତ୍ର ୨୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ଟାଇମସ୍ ଓ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ରର ସମ୍ପାଦକ ହୋଇପାରିଥିଲେ । ଏହିଠାରୁ ହିଁ ତାଙ୍କର ରାଜନୀତିର ପ୍ରସ୍ତୁତିପର୍ବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ତା'ପରର ଘଟଣା ଥିଲା ଏକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଭ ଇତିହାସ । ପରେ ସେ ପୌରୁଷ ମାସିକ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାର ସମ୍ପାଦନା ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ବହନ କରିଥିଲେ ।

ଜାନକୀବଲ୍ଲଭ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଜନ୍ମ ୧୯୨୭ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୩ତାରିଖ ହୋଇଥିବାବେଳେ ୨୦୧୫ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୨୧ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୁଏ ପବିତ୍ର ଅକ୍ଷୟତୃତୀୟାରେ । ସେ ଆଜି ଆମ ଗହଣରେ ନାହାନ୍ତି । ଦୀର୍ଘ ୮୯ ବର୍ଷର ଘଟଣାବହୁଳ ଜୀବନରେ ସେ କେବେ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ଏହାହିଁ ଥିଲା ତାଙ୍କ ବହୁମୁଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ବିଶେଷତ୍ୱ । ହେଲେ ସେ ଯେଉଁ କୃତି ଓ କୀର୍ତ୍ତି ଅର୍ଜନ କରିଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେ କାଳଜୟୀ ହୋଇ ରହିବେ ।

ମୋ. ୯୯୩୭୧୫୧୦୫୨